

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE & MCGREGOR ST.

The Provincial Library

City

т. два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

PIK III.

Ч. 68.

СЕРЕДА, 24. СЕРПНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, AUGUST 24th, 1921.

No. 68.

VOL. III.

Новинки.

КОНФЕРЕНЦІЯ РОСІЙСЬКИХ ЕКОНОМІСТІВ.

РИГА, 19. серпня. — З Москви доносять, що там відбується важна конференція економістів під проводом Красіна, найбільшого теоретика економіста Богданова і головного електро-інженера Крижановського. Конференція має на значити комісію простудіювання усевій, на основі яких можливо буде дати концесії тим заграничним товариствам, які в сій справі віднесли ся вже до совітського правительства. Ся комісія буде прямо переговорювати з заінтересованими чужинцями, які хочуть дістати такі концесії. Комісія має абсолютно обстоювати забезпечення робітничих прав після постанов професійних союзів.

До Петрограду прибуло в липні 88 кораблів.

Заграничні торговельні зносини дуже зростають. В липні до Петрограду прибуло 88 заграничних кораблів з Англії, Німеччини і Данії. Тепер починає ся правильна плавба торговельних кораблів між Константинополем, Одесою і Батумом. Торговельна делегація Чехословачки, яка щотільки прибула до Харкова на Україні, бажає заключити великі контракти на доставу паперу, бавовняних і шклянних матеріалів та машинерії.

Договір між Америкою і Росією в справі несення помічі голодуючим підписаний.

РИГА, 20. серпня. — Договір між Злученими Державами і Росією в справі несення помічі для голодуючого населення в губерниях навіщених посухою, зівстав підписаний. На основі договору Американці будуть мати цілковиту свободу рухів і контролю над розподілюванем помічі. Совітське правительство застергло собі в підписанім договорі право видати поза границі Росії кожного Американця з організації ратунокового комітету, если йому докаже ся, що він вмішується до справ, що не мають ніякої звязи з роботою і програмою ратунокового комітету. Договір зівстав підписаний М. Литвіновим за Сов. Росію і В. Л. Бравном за Злучені Держави.

Пошести над Волгою зменшують ся.

ЛОНДОН, 19. серпня. — Московський кореспондент до лондонської робітничої часописі "Дейли Гералд" доносить, що хотий голод в губерниях над Волгою еше бушує, то епидемія холери завдяки енергійній праці сов. правительства майже о половину зменшилась. Правительство висигнувало для ратунокового комітету 520,000,000 мільонів рублів на початкові видатки, як рівнож наложило один фунт податку від кожного пуда товарів, які будуть продавати ся на ринках.

Комуністи Німеччини на чолі ратунокової акції.

БЕРЛІН, 18. серпня. — Німецькі комуністи станули на чолі ратунокової акції в користь голодуючих в Совітській Росії. Отворено на сю ціль окремий фонд. Комуністична преса веде широку пропаганду в цілях

призбирання значніших фондів.

Ратуноковий комітет комуністичної партії відбуває щодня засідання в ратушевій саяі. Гавптман, сповняючи просьбу Максима Горького, видав відозву до німецького загалу голодуючих в Росії. Ратунокова кампанія в Німеччині в користь Совітської Росії викликає сильну контрагтацію зі сторони російських реакціонерів, які живуть в Берліні, проти несення помічі Совітській Росії. Звісний російський реакціонер, поет Мережковський, видав поклик проти вислання підмоги Совітській Росії, заявляючи, що вона причинить ся до скріплення влади большевиків.

Німецький Червоний Хрест вислав до Петрограду комісію під проводом проф. П. Міленса, яка візьме участь в ратуноковій кампанії.

Кашен визнає французський пролетарят до ратунокової акції.

ПАРИЖ, 18. серпня. — Марсель Кашен, редактор комуністичного органу "Іманіте" візвав цілий французський пролетарят до несення помічі своїм товаришам в Совітській Росії. Кашен визнає, що кождий французський робітник жертвує платню одного дня праці в користь голодуючих в Совітській Росії.

Міжнародний Червоний Хрест годить ся нести поміч голодуючим під контролею большевиків.

РИГА, 18. серпня. — Представники Міжнародного Товариства Червоного Хреста зробили вчера Максимови Литвінові предложение в справі несення помічі голодуючому населенню Росії, годячи ся при тим на контролею совітського правительства.

В предложено говорить ся, що бажанем Міжнародного Товариства Червоного Хреста е зорганізувати ратунокову акцію спільно зі совітським правительством. Товариство жадає безпоровочної відповіді, щоби сейчас приступити до праці.

Правдоподобно завтра відбуде ся перша конференція між представниками Міжнародного Товариства Червоного Хреста і Литвіновим.

Пропозиція сього товариства скріпила становище Литвінова у його домаганях супроти Американців, тим більше, що воно годить ся на контролею і співділане зі Совітами.

Найбільший голод відчуваєть ся в Татарській республіці.

РИГА, 19. серпня. — Після донесень московських газет найбільший голод е на території між Татарською республікою і Пермю, головно на полюдні здовж ріки Ками. Страх перед голодом утруднює ратунокову акцію, одначе совіти поконують всі перешкоди. Сконцентрованими заходами вони перевезли вже до урочайних околиць кільканайцять тисяч дітей.

Совітське правительство видало декрет, яким дозволяє безплатно пересилати поштою

до голодуючих губерний поживи в малих пакунках. Ціла Росія організуєть ся йти з помічю потребуючим.

Данія буде живити петроградських дітей.

КОПЕНГАГА, 19. серпня. — Данське правительство рішило помочи Росії грошіми, які були ухвалені на поміч знищенним війною краям. За сі гроші Данія планує осунувати в Петрограді стацію поживи для дітей. Робота в сій напрямку пичеть ся з початком вересня.

Не впускають Шеляпіна до Англії.

ЛОНДОН, 22. серпня. — "Дейли Гералд" говорить нині, що міністерство заграничних справ Британії відмовилося завізувати паспорт Шеляпінову, котрий хотів прибути до Англії і виступити на кількох концертах зі співом, з чого прихід мав піти на ратуноку голодуючим в Росії.

Совіти не відступають від комуністичних принципів.

ПАРИЖ, 15. серпня. — Тушешна комуністична часопис "Іманіте" опублікувала сьогдня дошву заяву Юрія Чічеріна, російського міністра заграничних справ, в якій Чічерін заперече поголоски, буцімто совітське правительство почало відступати від комуністичних принципів. Чічерін говорить, що Совіти змінили лише в дечім свою політику. У своїй довгій розправі Чічерін визнає Францію до торговельних зносин з Росією, кажучи, що в протівнім разі вся сметанка дістанеть ся Англії.

Совітський міністер зачинає заявляти, що ключом до теперішньої політики Совітів е привернене хліборобської продукції. Червона армія розгромила всіх ворогів — каже Чічерін — і настає нова ера, в якій можна обійти ся без державного монополю на харчі. "Нам треба звернути тепер увагу селянства на його інтереси; се становить основу нашої нової системи" — каже Чічерін. Податок в натурі буде покривати розходи правительства, а решту можуть продавати селяни на торзі.

Починають ся переговори між Японією і Далекосхідною Республікою.

ТОКІО, 20. серпня. — Переговори між представниками японського правительства і Далекосхідною Республікою пичнуть ся нині в Дейріні.

Совітське правительство планує мирову конференцію далекосхідних народів.

РИГА, 16. серпня. — Коли правительство Совітської Росії не одержить запрошення на конференцію в справі розоруження і інших питань Далекого Сходу, яка має розпочати ся в листопаді у Вашингтоні, Совітська Росія скаже свою власну конференцію для дискусії над справами Далекого Сходу.

В сій конференції взяли би участь: Совітська Росія, Далекосхідна Республіка, Монголія і Китай. Після того, як пише про сию справу большевицька преса, ся конференція мали би відбути ся рівночасно з Вашингтонською конференцією.

На конференції мала би бути переведена дискусія над отсими справами: спільна система тарифів і мита, установлене о-

плата за перевіз залізницею і водео, правила для комунікації на риках і справа східно-китайської залізниці, яку правительство Совітської Росії годить ся віддати зовсім під контролею Китаю.

Японія готуєть ся евакуувати Сибір.

ТОКІО, 17. серпня. — Виславею окремої місії під проводом асистента міністра загр. справ, Матсусіми, яка недавно відїхала до Владивостока, вказує, що японське правительство хотіло би полагодити справу евакуування Сибіру заки ще розпичеть ся конференція у Вашингтоні.

Матсусіма, як доносить з урядових кругів, одержав повноваження заключити угоду з правительством Далекосхідної Республіки, в якій одною з головних точок буде справа евакуування Японцями Владивостоку і приморської області.

Одним з головних домагань Японії буде справа загарантована безпеченства Японців, які живуть на Сибірі. На другім місці стоїть признане Японії деяких економічних концесій на Сибірі.

В урядових, цивільних і військових японських кругах евакуацію Сибіру вважають вже порішеною справою.

Торговельні переговори між Росією і Італією укінчено.

РИМ, 18. серпня. — Як доносить часопис "Мессаджеро", переговори в справі торговельної угоди з російським совітським правительством е вже майже на укінчено. В короткім часі має відбути ся підписане торговельної угоди, яка після донесення часописі обіймає слідуючі чотири головні точки:

1. Обі сторони мають розпочати негайно переговори в справі тісного економічного договору між обома державами.
2. Росія має зобовязати ся признати Італії ті самі полекції і користи, що й другим державам.
3. Росія має вповні узгляднити домаганя Італії щодо кредиту.
4. Совітське правительство має зобовязати ся, що його делегати в Італії не будуть вести пропаганди.

Зїзд австрійських комуністів у Відні.

ВІДЕНЬ, 15. серпня. — Дня 22. серпня відбудесть зїзд представників Комуністичної Партії, на яким делегати зложать звіт з останнього конгресу Комуністичного Інтернаціоналу і буде переведена дискусія по питанню сучасної тактики.

В зїзді візьмуть участь також і комуністи з Росії.

Еще про Петлюру.

РИГА, 18. серпня. — Як доносить нинішня бездротна телеграма з Москви, народний комісар російського совітського правительства Чічерін, вислав до румунського правительства острому ноту.

Совітське правительство загрозило Румунії, що червоної війська перейдуть румунську границю і будуть на румунській території переслідувати противбольшевицького команданта Петлюру і його ватаги, які там шукають захисту.

Італійські соціялісти прийняли 21 услівій Комінтерна.

БОЛЬОНЯ, 14. серпня. — На конвенції представників італійської соціялістичної партії, на якій обговорювано справу рішення останнього конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, ухвалено прийняти 21 услівій з тим, щоби вони були примінені в кождім краю відповідно до місцевих відносин.

Конвенція заявила ся проти вського співділаня з правительством, до якого змагає Тураті, провідник правих соціялістів.

Французські робітники здержали виріб амуніції.

ПАРИЖ, 15. серпня. — Пляни французських капіталістів, які надіяли ся заробити грібні мільйони на доставі амуніції для Греції і Туреччини, зістали ударемнені через страйк у фабриках амуніції в Рубе, яким проводять комуністи.

Поверх 500 технічних робітників, яких не дасть ся заступити скоро иншими, відмовили ся виконувати прикази заряду фабрик. Подібне зайшло у фабриках в Ст. Етієн, Ліон і Марсей, де рівнож страйком проводять комуністи.

Вже від кількох тижнів комуністична преса розпочала кампанію проти доставляння воєнних матеріалів для Польщі і Румунії. Робітники у фабриках амуніції в Рубе відбули конференцію, на якій прийнято ухвалу, щоби французське робітництво відказало ся зовсім від виробу амуніції.

Не допускають вислати амуніції проти Сов. Росії.

Як доносить орган французських комуністів "Іманіте", сотки літаків і армат стоять вже заладовані, очікуючи транспорту до Румунії і Польщі, які ужили би їх проти совітів.

Юнії залізничних робітників зарядили надзвичайній збори, щоби запобігти висилці транспортів орудя і амуніції через проголошене загального страйку.

Франція приготуєть ся "помогати" Росії.

БІЛГОРОД, 28. липня (почтою). — Залізничні робітники зовсім певно ствердили, що зі Союзу залізничників через Югославію переходять великі транспортні французької амуніції до Румунії.

Білий терор в Югославії.

СОФІЯ, Болгарія, 13. серпня. — Останній замах в Сербії на сербського князя Александра, замордоване міністра внутрішних справ Драшковица і заговорів на жите преміера Пасича, реакційні правительства балканських держав хочуть використати до переслідуюваня і знищення комуністичного руху, приписуючи комуністам всі останні замахі і заговори.

Провід в переслідуюваню комуністів веде правительство Югославії. В останніх часах узвизнено около 6,000 осіб, з того в самим Загребі, столиці Хорватії, около 600 осіб.

Парляментарна комісія приготуєть закон відносно цілковитого заборони комуністичних організацій.

Небавом будуть розписані доповняючі вибори на місце виключених з парламенту 57 комуністичних послів.

Югославське правительство вийшло в сій справі в порозуміння з румунським і чехословацьким правительствам, а та-

Французські майнери за Інтернаціоналом Червоних Профсоюзів.

ПАРИЖ, 28. липня (почтою). — На конвенції союзу майнерів в Ба-Рін ухвалено великою більшістю голосів злучити ся з Інтернаціоналом Червоних Профсоюзів.

Повстанці в Марокко розбили еспанську армію.

МЕЛІЛЯ, Марокко, 18. серпня. — Недалеко сего міста прийшло до кривавої боротьби між регулярним військом Еспанії а повстанцями. Еспанці потерпіли цілий ряд серйозних невдач. Деякі їх відділи зістали цілковито розбиті.

Вербують англійських безробітних до еспанського легіону.

ЛОНДОН, 18. серпня. — Много безробітних Англійців зголошують ся кождого дня до еспанського консуляту, щоби вступити до еспанського легіону для боротьби з повстанцями в Марокко. Більшість з них се бувші англійські жовніри. Тим, котрі зголошують ся до легіону ставить ся тільки два питання, імено: "Чи вмієш воювати?" і "чи хочеш воювати?" Рекрутам обіцяють ся добру платню.

Маври знищили двадцять-тисичну еспанську армію.

ПАРИЖ, 18. серпня. — Додаткова останні телеграми дополюють вісти про розмір пораженя, яке потерпіли Еспанці в Марокко.

Вісти доподють, що ціла армія під командою ген. Сільвестра зістала знищена. Армія числила 20,000. Поверх 5,000 Еспанців попало в полон.

Залога еспанська в місті Меділя числить тепер около 30,000. В останніх часах Еспанія закупила багато артилерії і амуніції в Англії і Франції.

Голод а царське і совітське правительства.

МОСКВА, 14. серпня ("Роста"). — Народний комісар здоровья Семашко помістив в "Ізвестіях" статію, в якій порівнює теперішній голод з голодом в 1891 р.

Число народних шкіл на Радянській Україні зросло в двое.

ХАРКІВ, 27. липня (почтою). — Нині розпочала ся третя сесія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету.

Народний комісар освіти Гринько вказав у своїм звіті на великі успіхи на полі народно-го образования. Около 180,000 учеників одержують професійне образование. Число народних шкіл зросло за останній рік в двое.

"Робітничя Газета" в Галичині.

Дня 24. липня вийшло 1. число нового українського тижневника в Перемишлі, під заголовком: "Робітничя Газета", політично-професійний орган.

"Завданням нашого органу е — як пишеть ся у вступній статі — станувши по стороні визискуваних, допомогти українській бідноті села і міста в боротьбі за здобуте ладу, рівності і праці всіх, соціялістичного ладу. Нам ясно, що лише тоді вповні вдоволимо ся, коли працюючі маси, прогнавши теперішних визискувачів-капіталістів, переберуть владу в свої руки та сукцесивно заведуть лад рівності і волі всіх. Ми ясно заявляємо, що наш орган служитиме ширеною класової свідомості серед працюючих мас, що й е першим етапом в активній боротьбі працюючих, — він буде боронити і заступати лише їх інтереси, буде органом міського та сільського пролетаріату".

На зміст сего числа, крім передовиць, вкладаєть такі статі: Торгуєть, Третій Конгрес І. Інтернаціоналу, З Совітської Росії, На Радянській Україні, З капіталістичного заходу, З дня, Початок і кінець львівської окружної комісії професійних союзів і фелетон: З історії соціялістичного руху.

Газету підписує Володимир Жовнір. Четвертична передплата вносить 120мпп., поодинокое число 10мпп. Адреса редакції і адміністрації: Перемишль, вулиця Широка ч. 6.

Міжнародна санаторія для письменників на Криму.

МОСКВА. — З нагоди 10-літньої річниці смерті Л. Н. Толстого народний комісаріят здоровья організує в Гастрі (Крим) на бувшій маєстности Паніна, де Толстой проживав в 1902 р., міжнародну санаторію для письменників.

На відкриті сї санаторії надіяють ся приїзду Анатолія Франса, Романа Ролана, Велса і інших.

На Радянській Білорусі.

"Красная Газета" доносить з Мінська, столиці Радянської Білорусі:

Земельна реформа на Радянській Білорусі зближаєть ся до кінця. Після рішення Другого Білоруського Зїзду Рад селяни одержали 75% земельних послистий, а решту, себто 200,000 десятин призначено на радянські господарства.

Суд над дітьми.

Гортівський суд в Будапешті засудив 9 дітей на 114 років тюрем за комуністичну пропаганду серед школярів. По вислуханню засуду один з засуджених гукнув: "Хай живе революція!" — що найшло радісний відгук серед присутних глядачів, які справили овацію засудженим. Додатково затурбована поліція могла зробити порядок.

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришине “Українських Робітничих Вістей”
Передплата на рік \$4.00.

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

c/o. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщення в газеті рукописів не зберігає їх, хіба що дописувачеві
визначити, що бажав звороту своїх рукописів на випадок непоміщення
та залучити поштову марку на її пересилку.

“ЧИЯ-Б РИЧАЛА, А ЧИЯ-Б МОВЧАЛА”.

Як було вже подано в минулому числі нашої газети, місцеві українські чорносотенні газети з минулого тижня накиннулися в крайню вульгарність на тих укр. робітників в Вінніпегу, що не дали доларовим патріотам перевести мітинг у справі продавання петрушевичівських “бондів”. Крім багатьох прізвищ, “патріотичні” газети назвали ще тих українських робітників... “польськими наймитами”.

Перед в тих лайках і називаючи укр. робітників веде, розумієть ся, “Укр. Голос”. Він страх втішив ся, що про недавній свій мітинг доларових патріотів написала також польська шовіністична шматка “Час”. І тому, що той “Час” понаписував собі те, що сам хотів, “У. Г.” складає за се вину на укр. робітників і уживає брехливе писане “Часу” за “аргумент” проти укр. робітників. Сам “У. Г.” лише, що “Час” бреше, і сам ті брехні “Часу” уживає як “докази” проти укр. робітників. І на підставі таких “аргументів” проти укр. робітників “У. Г.” твердить, що ці робітники є “польськими наймитами”.

Та що-б не писала польська шовіністична шматка “Час”, чи яка інша буржуазна шматка, укр. робітники за се не відповідають, так само як не відповідають вони за різні брехні української шовіністичної преси, от хочби і “У. Г.”

А що українські робітники в Вінніпегу і в цілій Канаді завсігди були проти польських імперіалістів — сего “У. Г.” не заперечить. Він не наведе також ні одного приміру, який вказав би на якусь звяз між укр. робітниками в Канаді і польськими панями чи їх агентами. За те кожний може potwierдити, що однією класовою свідомою українські робітники в сім краю були непримиримими ворогами шляхоцької Польщі і рішучо виступали цілий час проти запродава Східної Галичини Польщі, від коли лише ті торги Галичиною почали вескі Петлюри переводити.

І тому писанина польської буржуазної шматки про недавній мітинг доларових патріотів в Квінс галі в своїм освітленю зовсім не може свідчити про те, що українські робітники в Вінніпегу стали “польськими наймитами”, як се пише “У. Г.” і інші чорносотенні газети.

Тепер розберім, чи скликане доларовими патріотами мітинг у справі продавання нічо не вартуючих петрушевичівських “бондів” має що спільного з визволенням Східної Галичини, з польсько-шляхоцького ярма, — а тим самим, чи розбиване такого мітингу наносить яку шкоду справі визволення Східної Галичини?

Як було вже сказано в однім з попередніх чисел “У. Р. В.”, продажа т. зв. петрушевичівських “бондів” не має нічого спільного з визволенням Сх. Галичини з рук Польщі. Бо розберім лише, як йде справа з тими “бондами”.

“Бонди” продають ся в Канаді і гроші за них, на випадок їх продава, йдуть до рук агентів Петрушевича і Цегельського таки тут в Канаді. Ті агенти ще нічо не продали, а вже живуть по найдорожших аристократичних готелях в Канаді, як “Виндзор” в Монреалі і “Форт Гері” в Вінніпегу. Коли-б отже і хто купив який “бонд”, то насамперед треба з тих грошей заплатити високі кошти, які наробили живучі по панські агенти, що продають “бонди”, так що мало що з тих грошей і остало би.

Колі-ж вестати щоє остало би, то се вже йде до рук Цегельського, як Петрушевичового “дипломатичного представника” в Вашингтоні. А Цегельському на оплачуване свого “дипломатичного представництва” в Вашингтоні також треба не малих сум. Американські газети подавали телеграму з Джерзі Сіті, Н. Дж., під датою 8. серпня, в якій говорило ся, що члени “галяничного дипломатичного представництва” в Вашингтоні, себто Цегельський і кількох інших, побирають кожний по \$1.500 місячної пенсії. А разом з оплачуванем офісового персоналу та іншими видатками — кошти удержання Петрушевичового “дипломатичного представництва” в Вашингтоні виносьть около 10 тисяч доларів на місяць.

Ми не беремо ся твердити, чи ці цифри якраз правдиві, однак в виду того, що така новинка була надрукована публично в газетах і до нині не зістала ніким заперечена, треба вірити, що наведені цифри відносно коштів Петрушевичового представника в Вашингтоні, Цегельського, відповідають дійсности.

А коли-ж воно так, коли Цегельському треба на удержане своє і свого “представництва” около 10 тисяч доларів на місяць, то заходить питане, чи вистало-б йому заплатити всі свої видатки з тих грошей, які-б йому його агенти прислали, коли-б навіть і могли спродати дещо “бондів”. Бо як відомо, треба перше агентам поважної суми гроша на заплачене панського життя по “Виндзорам” та “Форт Герях”. Отже, що тоді лишастись ся для Петрушевича у Відні, коли-б навіть і вдало ся підкупити деяких фермерів чи робітників, що би купили “бонди”. Заходить велике побоюванне, що ще не ставало би грошей Цегельському на удержане його “дипломатичного представництва”.

В кожнім разі, коли-б навіть і вдало ся агентам Петрушевича-Цегельському продати на якусь суму “бондів”, то з цих грошей, по оплаченю видатків самих агентів, що продають “бонди”, і видатків Цегельського — Петрушевичови і решта його братів у Відні припадо би в найліпшій випадку дуже а дуже мало. І аж доперва за сю мізерну суму, що отримав би з Канади чи Америки Петрушевич, він мав би вести “дипломатичну діяльність” за признанем “независимости” Східної Галичини.

А ся “дипломатична діяльність” Петрушевича виглядала би так, що за одержаннім з Канади чи Америки гроші, він і його численні безробітні “міністри” та різні військові “риби” берше всего по панські жили би по Віднях та Парижах — а вже

потім Петрушевич писав би час від часу до агентів чи до “Ліги націй” “ноти”, з якими ніхто не числить ся і яких можливо ніхто навіть не читає. Більше нічо він на волю Петрушевича за одержанні з Канади чи Америки гроші не робив би. Бо так виглядала дотепер і так буде виглядати на будуче “дипломатична діяльність” Петрушевича за самостійність Східної Галичини. Так виглядала і так виглядає “боротьба” Петрушевича за визволя Східної Галичини з польсько-шляхоцького ярма.

Чи отже в такім разі куповане т. зв. петрушевичівських “бондів” причиняєт ся в якийсь спосіб до визволення Східної Галичини з рук Польщі?

Чи панське жите українських панків по найбогатших готелях в Канаді і десяти-тисячні місячні видатки Цегельського в Вашингтоні мають що спільного з визволенням Східної Галичини?

Чи — в крайнім разі — “ноти” Петрушевича до Парижа, Лондону чи Женевы, на котрі ніхто не звертає найменшої уваги, чи вони мають що спільного з визволенням Східної Галичини?

А лише на се все в горі вчислене пішли би гроші з “бондів”, коли не на гірше, коли не на такі річі, про які недавно говорив на публічному мітингу в Едмонтоні О. Мегас, що був висланий “патріотами” до Європи і бачив, як там великі “народні діячі” “політикують”.

Отже, чи в такім случаю розбиване мітингу, скликаного в цілі продавання петрушевичівських “бондів”, є виступом проти визволення Східної Галичини, чи виступом проти нового виманювання грошей від укр. робітників і фермерів під патріотичною маркою.

Але за те хай ті панове, що називають укр. робітників в Вінніпегу “польськими наймитами”, хай вони вдарять ся в груди і скажуть, ким вони були дотепер і від коли і з якої причини стали так нагло великими противниками поневолення Польщею Галичини.

Каже “У. Г.”: “Польська газета (“Час”) приписує вам (укр. робітникам) оборону польського панованя над Галичиною!” Значить — польська газета лише “приписує”, але так воно не є, бо ся газета приписує і інші річі укр. робітникам, яких на ділі не було, про що згає і пише самий “У. Г.”

Та “У. Г.” не треба “приписувати” оборону польського панованя над Галичиною, бо він такі боронив того панованя, про що знає кожний, хто читав минулого року “У. Г.” Бо чим і накім є як це оборону польського панованя над Галичиною те, що “У. Г.” старав ся оправдувати відступлене Петлюрою Східної Галичини Польщі, що він промовчував польські злочини над укр. населенем в Сх. Галичині, що він уважав своєю рідною українською армією банди Петлюри, які минулого літа воювали в Східній Галичині по стороні Польщі за те, щоб та Східна Галичина остала на даліше в польсько-шляхоцькій армії? Яку іншу оборону польського панованя в Східній Галичині може дати українська газета в Канаді?

Питає на кіці своєї “лекції” укр. робітникам “У. Г.” так: “Українські робітники! Чи не сором вам бути помічниками катів рідного краю?”

Запит якраз влучний, тільки що його треба звернути до самого “У. Г.”

Чи не сором вам, панове від “У. Г.”, було бути минулого року “помічниками катів рідного краю?” А вже-ж Пилсудський і його білорудийські банди були і є катями “рідного краю”. А помічниками тих катів був Петлюра і його банди, яких він обождав, яких він вихвалляв, з якими він вповні годив ся. Ви тут в Канаді не могли разом з Петлюрою чинно помагати катям “рідного краю”, за те ви морально помагали катям “рідного краю”, Пилсудському і Ко.

І як ви смієте нині закидати укр. робітникам, що виступили проти “бондів”, призначених на ратоване контрреволюційного кубла у Відні і тут в Канаді та Америці, які смієте ви закидати тим робітникам вислугуванне ся шляхоцької Польщі? Ви, вчерашні вислужники польського імперіалізму, який поневолив Східну Галичину. А вже-ж ваша пилсудсько-петлюрівська орієнтація остане при вас як ганебне патьо, доки ви існувати будете і ви того патьо нічим не змиєте, як би ви нині не били ся в груди і не кричали про визволене “бондами” і старим грішником Петрушевичом Східної Галичини.

А хочби й самий теперішній редактор “У. Г.”, котрий так дуже резкудував ся про укр. робітників як “польських наймитів!” Не сповняв він жодної служби, що виходила на користь шляхоцької Польщі, поневоленістю Східної Галичини? А вже-ж той панок був ще донедавна на платній службі у Петлюри, як секретар петлюрівського “посла” в Вашингтоні, Бачинського. А Петлюра-ж від половини листопада 1919 року є на ласці і неласці у Польщі. Від того часу шляхоцька Польща фінансувала всі петлюрівські установи, бо Петлюра, опинивши ся в Варшаві, став банкротом. І що від тоді робив Петлюра, то лише на польській приказі і за польські гроші. І ось за польські гроші, передавані Петлюрі, існувала петлюрівська місія в Вашингтоні, котрої секретарем був теперішній редактор “У. Г.”

І той самий чоловічок, що ще вчора був платним нагачем Петлюри, який знова служив у польських панів і побирав від них гроші для своїх нагачів, той чоловічок став нині великим “ворогом” Польщі і називає укр. робітників “польськими наймитами”.

Щойно недавно гзиди до Тарнова, до чисто польського міста, бо там перебуває Головиний Хам С. Петлюра, а нині вже “волює” Польщу. Панцю, та-ж коло вас ще Тарновом і польським панством чути.

Теперішній редактор “У. Г.”, будучи секретарем “місії” Бачинського в Вашингтоні, він там також т. зв. “Укр. Інформаційне Бюро” п. н. “Прийтелі України”.

І знаєте, про що те “бюро” розсилає вісти по укр. газетах? Се бюро подавало лише різні брехні про большевників, але ані словом ніколи не згадало про зручання і зврства польських панів над укр. населенем в Східній Галичині.

І се зовсім природне, бо і Бачинський і Стечишин були на службі у Петлюри, який находив ся в руках польських панів, отже як було про хлїбодавців свого пана і тим самим своїх хлїбодавців казати яке лихе слово.

Але чи в такім разі п. Стечишин, нинішній редактор “У. Г.”, не обороняв тоді польського панованя над Галичиною, чи не був він помічником катів “рідного краю”, коли як голова т. зв. “Укр. Інформаційного Бюра” у Вашингтоні мовчав про польські зврства в Східній Галичині? Чи не була се моральна поміч для польських панів в Галичині?

Отже, хто в дійсности є польським наймитом? Українські робітники, що виступають проти нічо не вартуючих “бондів”, які не мають нічо спільного з боротьбою за визволене Східної Галичини, лише були би ужиті на піддержане існування укр. контрреволюційної зграї у Відні, — чи ви, редактор “У. Г.”, що будучи на платній службі у польського наймита Петлюри, виконували таку роботу, яка виходила на користь Польщі, і тим самим помагали Польщі поневолювати Сх. Галичину! В.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА “УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”!

ПЕРШИЙ БУКВАР КОМУНІСТА.

(Лекції-розмови в питаннях і відповідях.)

1. лекція-розмова.

КАПІТАЛІЗМ І КОМУНІЗМ.

Капіталістичне суспільство. — Класи і класова боротьба. — Класи і державна влада. — Класи і партії. — Комуністична партія — партія робітничої класи. — Комунізм, як безкласове і бездержавне суспільство.

1. Чи завсігди люди жили так, як живуть тепер?

Ні. Той лад, який панує еше у всіх розвинутих краях, краім радянських республік, і називаєт ся капіталістичним, — існує тільки від того часу, як появили ся заводи і фабрики. Попередно існував лад панцизинний, а еше передим — невіданний і в найдавніші часи люди жили як дикари.

2. Який лад називаєт ся капіталістичним? Такий, де всі средства продукції, т. е. фабрики і заводи, копальні, залізні дороги, земля і т. д. находять ся в руках приватних власників — капіталістів.

3. Чи самі капіталісти працюють? Ні. Примушені працювати ті, що не володіють ніякими средствами продукції, се — пролетарі, котрих голод примушує найматися ся у капіталістів.

4. Чому капіталісти наймають пролетарів? Тому, щоб експлуатувати (визискувати) їх: Робітник працює 10, 12, 14 годин, випroduкує капіталістови продукти величезної вартости, а отримує платню за 3-4 години своєї праці, платню, яка наслу дає йому спромогу існувати.

5. Хіба капіталістам потрібна така велика кількість продуктів? Так. Розумієть ся, самі вони їх не зуживають, але в виді товарів вимінують на ринку за гроші і інші товари, як от: сирівці, машини, доми і інші средства продукції, накопичуючи таким робом капітал.

6. Чи представляєт таким робом капіталістичне суспільство одну цілість? Ні. Воно складаєт ся з двох цілковито різних частин, двох основних класів: 1) буржуазія — фабрикантів, банкірів і дідичів, 2) пролетарів — працюючих, не володіючих ніякою власністю.

7. Яка клася існує крім буржуазії і пролетаріяту? Клася дрібних власників, до котрої належить міська дрібна буржуазія, дрібні торговці, інтелігенція та інші і, особливо в Росії і на Україні, селянство (куркулі і середняки).

8. Чи однакові інтереси всіх класів? Звясні ні. Інтереси буржуазії і пролетаріяту прямо противорічять: інтереси першої — експлуатувати пролетаріат, інтереси другої — освободити ся від експлуатації буржуазії.

9. Що впливає з того противенства класових інтересів? Класова боротьба. Котра небудь клася, обороняючи свої інтереси, нападає на другу і душить її.

10. На що опираєт ся капіталізм в класовій боротьбі? На капіталістичну державу, т. е. на організацію, яка забезедечує буржуазію від повстання робітників і борєт ся з іншими капіталістичними державами за розпределенне капіталу.

ТАКОЖ ГОСПОДАРИ.

Російська революція на ділі вводить ту основну засаду науки Маркса, яка говорить, що робітничя клася, як творець і організатор народного господарства, є законним господарем і розпорядником національного богацтва.

Щоби доказати, що не так воно є, російські дідичі і капіталісти розпочали жорстоку горожанську війну. Щоби опрокнути ту основну засаду науки Маркса, російським дідичам і капіталістам прийшли на поміч з оружем і з військами буржуазні правительства. Але теперішні неведучи, вони привневали тепер вступати з Совітською Росією в договірні зносини і приймати належність товари в золоті. Се золото зістало забране з банків, з огнетревалих кас і відібране від Колчаків.

Російські дідичі, капіталісти, купці і промисловці уважають се золото за свою власність. Вони дуже збентежені, що англійське правительтво заключило з Совітською Росією торговельний договір і годить ся приймати належність за товари золотом. Вони старають ся доказати, що вони є правними власниками сего золота, однак їх ніхто не слухає, бо все лихе в тім, що в їх руках нема тої сили, котра могла би повалити совітську комуністичну власть.

Капіталісти Англії се ділові люди і всіякі дворянські грамоти та посвідки різних банків

11. Яким робом адаєт ся капіталістичній державі адержати під своєю властю пролетарів?

Средствами грубого примусу: армія, поліція, суд, якими руководять генерали і урядники з буржуазії, і шляхом поневолення свідомости пролетарія школою, церквою і буржуазною пресою.

12. В чім виявляєт ся боротьба класів? Так як орудем класового поневолення являєт ся державна власть, то і вся боротьба класе зводиться ся до боротьби за захоплене в свої руки і укріплене державної власти.

13. Хто руководить боротьбою даної класи? Політична партія, до якої входять найбільше свідомі і витревалі її представники. Чим більше членів в партії, чим вищі особисті якости кожного члена, тим ближше побіда всієї класи.

14. Що партія робить для виконання своїх завдань? Намічає цілі — програму партії, шлях до неї — тактику, обєднує своїх членів, організує їх, руководить їх виступами. Партія сильна своїм духом (ідеями), своєю організованостю, дисципліною і піддержкою зі сторони своєї класи.

15. Як ділять ся партії? Не дивлячись на те, що в кожнім краю існує велике число партій з ріжними назвами, всі вони по суті ділять ся на три роди: буржуазну, дрібно-буржуазну і пролетарську партії.

16. Які буржуазні партії існують в Росії? Партія кадетів або “партія народної свободи” (свобода для буржуазії угнітати трудовий народ), “союз русского народа”, октябристи і інші, які стремлять до закріплення капіталістичного і дідичівського ладу.

17. Які дрібно-буржуазні партії? Партія меншевиків (Російська Соціал-Демократична Робітничя Партія), есерів (соціалістів-революціонерів), енесів (народних соціалістів), на словах признаючих необхідність повалення капіталістичного ладу, але на ділі идучих до згоди з буржуазією (Керенський, Колчак, Денікін).

18. Яка пролетарська партія? Російська Комуністична Партія (большевиків), яка не на словах, але на ділі стремить до повалення капіталістичного ладу і збудованя нового комуністичного суспільства. Для комуністичних партій всіх країв (наприклад Спартаківців в Німеччині) нема згоди з буржуазією, а існує тільки безпощадна боротьба проти неї.

19. Яка повинна бути основа комуністичного суспільства? В нім не повинно бути експлуатації. В його основі повинно лежати успішнєне средств продукції, котрі повинні стати власністю всего людського суспільства, на місце приватної власности окремих осіб.

20. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

21. Чи буде при комунізмі існувати державя? Ні, вона відіме. Завдяки відсутности поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

22. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

23. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

24. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

25. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

26. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

27. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

28. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

29. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

30. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

31. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

32. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

33. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

34. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

35. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

36. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

37. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

38. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

39. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

40. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішнєне средств продукції знищить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріяту, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

ЯК ПЕТРУШЕВИЧ І КО. ПРАВИЛИ В ГАЛИЧИНІ І ЯК ЗАЙШЛИ ДО ДЕНКИНА.

Промови і резолюції з віча українських робітників у Відні 21 грудня 1919 р.

Віденська "Боротьба" в своїм першому числі з 1. січня 1920 р. подавала наступне про "Віче в Відні", на якому говорив С. Вітик, б. петлюрівський міністер для галицьких справ, про злочинну політику з боку укр. галицьких "патріотів" під проводом Петрушевича:

"В неділю, 21 грудня в львівському робітничому товаристві "Єдність" у Відні відбуло ся о 6 год. вечором велике віче. На віче прибула величезна маса народу. Віче отворив тов. Пиріг короткою промовою, в якій зазначив вагу хвилі, потребу та значення такого віча. На внесення тов. Пасічника вибрано до президії тов. Паламаря, як голову, тов. Рудницького, як заступника. На секретаря обрано тов. Демчука та Пасічника. Голос забрав тов. Вітик.

На вступі своєї промови зазначив він, що наше віче відбувається як серед надзвичайних обставин у Відні, де опинилися усі ті, що держали керму у руках. Хотім ми тут у Відні, у гостях, в чужій державі, то однак і працюючого народу України тут так багато, що таке віче набирає великого значення і неодинокі присутні тут відкріпає своє поміч при складенню революційних злочинів України

Революція.

Великий революційний момент на Україні, який переживаємо, зрозуміли українські робітники. Із стрілецьких роїв, із п'ятилітньої тяжкої війни поспішили вони на свій фронт, для валення старого світа неволя, і на будову нової, вільної України. Без жадоби слави, безіменні герої ступили в окоп, щоб боронити власну свою волю, усі вони найшлися на своїх місцях, схопивши за кріс. Українські робітники і селяни буди за скромні, бо не хватили власть у руки.

Своїм першим доконали велике революційне діло. На Великій Україні прогнали поміщиків, великих ділчів, які гуляли на тисячах десятин землі, а народ стогнав під їх батогом, прогнали давних чиновників, повалили царський престол.

Іде за здобутки цієї революції іде тепер завзятий бій на широких степах України.

І в Галичині кинулось українське селянство та робітництво, підперте українським козацтвом до валення старого режиму. З упадком Австрії відбуваються селяни, робітники та козаки усі твердині реакції, як польські староста, викладають Раді повітові, валять усе, що пахне шляхетчиною. І доки здобувала власть український народ, огонь в серцях селян і робітників палахкотів ясним полум'ям.

Підніс ся клич: Єднаймо усі українські землі! Весь робітничий народ України єдиної ся під одну власть, під одну керму! Злука усіх земель! Сей клич лунав могутнім голосом поміж працюючим людом України. Народ з крісом у руці ступав на сторожі революційних здобутків.

Недорослі!

Але до керми над сим величчю, що пірава ся ламити кайдани соціальної і національної неволі, дібрались люди, які до власті недорослі. Галицькі адвокати іє темних закутин, дрібні бюрократи пірвались, щоб в сей час великої української революції, правити українським народом. І отсі пігмеї духа своїм неутвором завалали революцію. Ріжні Кості Левицькі, Цегельські, Петрушевичі позбигались, щоб в так відвільний перед історією момент, володіти українським народом. Пірвались — і проваляли революцію. Від знесирі у силі народа покотилися аж до Денкина. З року самі Українці, без розуму і зрозумілих хвиль топтали вони коло великої революції, не розуміючи, що довкола них діється. Як телята на мальовані ворога, так вони приглядались сьому великанському подвигу українського народу і відкривали шували. Виховані на дрібній політиці в давній австрійській парламенті, вірні клічаві, як не перескочив, то підлізеш, вони мірили велику революцію своїми дрібними заходами в парламенті старої Австрії, щоб виклопотати субвенцію на якийсь товариство, щоб дістати підмогу на відбудову свого повіта. Як ще в старій Австрії не дорікали до зрозуміти іти з народами, які боролись за волю, вони витирали всі закутини австрійського міністерства війни, служили охотно, навіть як розвідка в розвідчій бюрі старої Австрії, — так перед революційним подвигом власного народу ступали, як перед чимось чужим, збороненим, як перед якимсь страшним рогатим чортом.

Але панувати, володіти їм дуже хотілось. І зачали володіти, як володів такий партак, як Зайдлер в старій Австрії. Нова, величезна подвиг був для них чимось страшним, бо на сей рух не дав дозволу цисар Австрії, Карла V.

І вже повалив ся трон цисара Австрії, а вони — усе ще перед ним корились, (пам'ятні нам це сервілістичні промови Петрушевича), вони відкидали простягнену до них руку Чехів і Словінців, вони в послідній мент падали на коліна перед слаугою цисара Карла, міністром Зайдлером.

І щоб утворити "Західну область" вони дожидали санкції цисара Карла. Сиділи у Відні і дожидали дозволу міністрів, збудувати "Західну область".

А тимчасом український народ валив старий режим, шляхетсько-австрійсько-польський. Вони з страхом і з ненавистю гляділи на акти злуки усіх українських земель. Боялись, що цисар Австрії, який давно вже спакував манатки, на них погнібає ся!

Український народ в Галичині поскидав давних гроби-телів — і тоді доперва отсі патріоти по місячній проваляції приїхали з Відня до Станиславова обіймати власть у руки. Петрушевич відважив ся показати в Станиславові аж з кішцем грудня.

Ненависть їх до революції проявлялась в ненависти до Великої України і до її всяких правительств. Одно правительств Осташенка їм було під лад. Іх приятель був Осідако, Балбачан і самостійник! Усе, що було зеркалом революції переїмало їх скаженим страхом. Раби, що без пана не могли рушатись.

Звалив ся цисар Карло, тоді, як наймити оглянулись за нимши паном — за Антантою.

І отсі Антанти почали вірно служити. Приказала їм Антанта зробити перемирє з Поляками — вони покірно слухали, кинула пальцем, що треба піддатись царському слугі Денкину, вони пішли на службу Денкину.

Кожному чужому панови служили і били перед ним по коліни — не вірли тільки у силу власного народа, боялись революційного руху України і сей страх довів їх аж до зради свого народа.

Секретаріат.

Такі люди обняли керму в Галичині в часх революційного подвигу українського народа. І чи-ж диво, що отсі секретарі гасили усі революційні змагання народа? Лев Бачинський був тим, що послідними словами заяв наш народ, коли він бажав поміницької землі. Секретаріат був усе несторожі прав галицьких ділчів. Кожда скарга польського ділчя була для секретарів вірнотним голосом, щоб карати селян, або інших бунтівників. Всякий робітничий рух вони переслідували завзято.

І чи-ж диво, що поміж славським народом і робітництвом росло невдоволенє, розжаренє і глибока ненависть до сього секретаріату і до Національної Ради, в якій склали увійшли в головній часті люди того самого покрою, що галицькі секретарі? Члени Національної Ради і секретарі в однім також були консеквентні: в глибокій ненависти до усього, з винятком гривень та карбованців, які дуже широко сплавали до нас секретаріату. Тут промовець наводив безчисленні приміри сеї глибокої ненависти і вічних спорів між секретарями а Наддніпрянщиною. Явним і скандальним проявом сеї ріжноти були делегації за кордоном, які вічно жерлись поміж собою і які понижували гідність українського народа перед чужинцями. Явним приємом браку моралі були вступу Панейка і Томашівського (висланники Петрушевича) в Парижі проти самостійності України і падає на коліна перед прогнаними з краю через революцію Маклаковом і Салановом.

І зовнішня і внутрішня політика секретарів і Національної Ради відчувувала народ і вводила його в апатію.

На зазив якогось мниного французького агента, ішли на перемирє з Поляками і нищили усі надбоділі стратегічні позиції української армії. Так наближалась неминуча катастрофа. Самі секретарі її проголосували. В генеральним штабі держали таких фаховців, як Бем, який ширив паніку, казав утікати, голосив, що ситуація безвихідна, а з приходом Поляків до Станиславова віддає їм явню на услуги.

В секретаріаті було зерело найбільшої паніки. Секретарі утік і Станиславова, хотім Поляки були ще дуже далеко. Пошили на бже провидінє усе майно, безліч амуніції. Погоржували від усіх зупинились в Бучачі, звідки виїхали скоро на міст до Залічків. Дорогу Полякам заслонували одні У.С.С. і відділ залізничників, який зорганізував ся в послідній мент для оборони республіки під командою Сіжя, (який тепер працює на Радянській Україні. — Ред. "У.Р.В."), а яких секретаріат надзвичайно бояв ся і яких Петрушевич опісля безпоміжно нищив. Побут Петрушевича і секретарів на мості в Залічках був одним, безперервним скандалом. Кожного дня висилали вони благальні письма до Румунів, щоб їм перепустили на свою територію. Петрушевич обіщав перевести на територію Румунів усі галицькі війська, Витвицький "возив кожного дня письма, але Румуні збували їх згрідливою мовчанкою, та заслонували міст шораз новими сітками.

Пан "диктатор".

В такім безсоромнім стані перебули секретарі на мості в Залічках через пару неділя. Самочинно підняли українські січові ствольці на ступ на Чортків, мужицтво кинулось в друге до оборони і тоді Петрушевич скористав з підмоги духа і оголосив ся диктатором. Усунув секретаріат, знехтував і Національну Раду та її Відділ і став правити військом, як цар самодержець. Диктатура його обьявлялась в тім, що окружав ся відділом жандармів, однак під його фірмою правили різні командианти, а він сам слаба людина, був тільки манекіном в руках свого окруження. Додам, що поміж так скрутного положення, Петрушевич не перестав ворожо відноситись до Наддніпрянщини. Скофіскував усе майно, яке Наддніпрянщина мала в Галичині, навіть папір для друкування грошій зарборонив видації Наддніпрянцям.

Тов. Вітик займаєть ся дуже обширно справою письма Антанти в справі відання Галичині Полякам по Збруч, переходом військ до Кам'янка і цілу зраду, та передачу військ Денкину.

Отсі частини промови подамо в найближшому числі.

Тов. Вітик кінчив свою промову словами:

"Тому я предкладаю отсі резолюції, які є протестом цілого українського робочого на-

роду, до затвердження:

Резолюції.

І. Збори робітників в тов. "Єдність" 21 грудня 1919 осу-джують як найгостріше зраду Петрушевича, Тарнавського і тов., які віддали армію в руки Денкина.

ІІ. Збори висказують погорду Панейкови, який в Парижі заключив угоду з ворогами працюючих українських мас Маклаковим і Сазановом і не уважають його делегатом українського народа в Парижі.

ІІІ. Збори відкидають і протестують проти статута для Галичини, виробленого в Парижі; статут сей, се глам над українським народом, віддає нас в руки Поляків на 25 літ. Збори висказують погорду Панейкови, який є співтворцем сього статута.

ІV. Збори протестують і осу-джують заяву Андрія Лівицького (петлюрівського міністра), зложеної у Варшаві, в якій він віддає Польщі на погалу український народ в Галичині.

V. Збори підносять перед цілим світом різкий протест проти звірств польських імперіалістів над українським населенем в Галичині. Збори визнають вністи рішучий протест перед пролетаріатом світа проти знуванн польським правительством над українським населенем в таборах полонених.

VI. ЗБОРИ ЗАЯВЛЯЮТЬ, ЩО ПО ЗРАДІ НА РІЧ ДЕНКИНА, ПЕТРУШЕВИЧ НЕ МАЄ ПРАВА ПРОМОВЛЯТИ В ІМЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

VII. Збори не вважають Національну Радку, як свою репрезентацію. Невибрана через нікого, не має вона права промовляти в імені українського народа, тим більше, що давно вже перестала живити. Усі спроби відновлення Національної Ради уважають зібрані за спробу гальванізація давнього трупа.

VIII. Збори українських робітників у Відні визнають весь робітничий народ України до завзятої боротьби за здобуття революції на Україні. Збори константують, що український народ переходить тяжку кризу з причини зради контрреволюціонерів — однак в своїй боротьбі не устане так довго, поки не закріпить власть працюючих мас та усіх здобутків революції на сильній з'єднаній України!

Поставлену тов. Вітиком резолюцію прийняли зібрані одностайно.

Заяву делегата тов. Мурського прийняли зібрані одностайно.

На тім голова др. Паламар закрав збори!

РОЗПОРЯДОК ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ І РОСІЙСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ В ГАЛИЧИНІ.

На мурях міста Львова появили ся такі оголошення:

По думці розпорядку варшавського міністерства внутрішніх справ з дня 8. червня с. р., перебуваючі в Польщі емігранти з Росії і України повинні найпізнійше до двох місяців від дати розпорядку подбати у старостах, а у Львові в дирекції поліції за заграничні паспортів та візд з Польщі. Емігрантам вільно мешкати в цілому краю, за винятком 1) повітів 6. львівської губернії, 2) повітів прикордонних воевідств з Росією, 3) повітів прикордонних воевідств з Радянською Україною і 4) міст Львів, Краків, Станислав і Тернопіль. Хто не послухає сего розпорядку, буде виселений з Польщі. Перехід границі до Росії дозволений в Галичині тільки в Півдочинських і Скалі. Виніком творять особи, пересідавані за політичні провини. На основі права приюту, дістають вони охорону загроженої свободи й особистості безпеки. Сї особи повинні однак в граничному старостві вистарити ся собі посвідку, якою їм дозволяється ся покинути перебувати в Польщі. Особи, що не приймають ся до сего розпорядку, не матимуть права приюту, будуть карані і видані з границь держави.

І СЕ І ТЕ.

Варшавська "Українська Трибуна" в одному з останніх своїх чисел подає таку телеграфічну вістку, надіслану їй з Рівного:

"Особи, які прибувають з України, підтверджують, що 2. липня начальник більшовицького війська на Україні Фрунзе видав наказ військовим відділам, що провадять боротьбу з повстанцями, в якому наказу вбіднати руки, видирати очі всім захопленим в полон повстанцям та вішати їх до гори ногами".

Сю вістку прислала згаданій редакції агенція "Орієнт", а редакція, без надуми і без ніяких пояснень надрукувала її. А, безкритичний читач, перчитавши в газеті сю страшну вістку, певно скаже:

— Бачите, що роблять більшовики з Українцями? До гори ногами їх вішати! Очі видирати! Руки відрубують!

Коли се правда, що такий приказ видав якийсь військово-начальник, то нема слів, щобі гідно напнитувати його за се. І кожний чесний чоловік жадає від строгого суду над таким катом.

Але... Ми до таких вісток привикли!

Бо що то не написали ся от хочби польські газети про "нечуваний звірств" Українців? Так само, як тепер "Орієнт", а за ним "Українська Трибуна" і всі газети, що поборюють Радянську Україну, писали вони перед роком:

— Українські банди виколоють очі польським полоненим, обрізують груди польським легіонеркам, з яких аж 6, як живі свідки, конають в шпиталі на технії ("Kujer Sodzienny"), вбивають на падь польських жовірів, вирізують полові органи ("Gageta Polska", "Wiek" і інші)... — і так далі, і так далі.

А небищка тов. Яечника навіть судили за те, що він не тільки живим вирізав різні частини тіла, але навіть над помершими знущав ся і обезображував їх тіла...

Те все ми переживали, про все те читали ми в польських часописях, про те чули ми в розмовах наших сусідів, які хоч не бачили всіх тих страшних звірств на власні очі, — все таки кивали головами і давали нам до розуміння:

— Кровожадна-ж ви, кровожадна і звірська нація!

А тимчасом показало ся, що все те від початку до кінця неправда, бо ніхто нікому нічого не видуплював, ні не вирізував, ніяких безгрудних легіоністок в шпиталі не то на технії, ає в ніякому шпиталі не було, хоч Українці з свічка ми шукали їх — овісім, всі хорі на інші хороби легіонерки мали прегарні, яєрні груди. А польський суд в Станиславові, по щіорічному слідстві, у вільнив тов. Яечника, бо всі закиди проти него показали ся звичайною злобною видумкою!

І коли тоді треба було декому всіх тих видумок про звірства "українських банд", так і тепер треба декому на гвалт "звірств" більшовиків на Радянській Україні.

("Вперед") Любомир.

Засуди за комунізм в Польщі.

Варшавський суд засудив літерата Плотровського і інженера Прендкого на 3 роки тяжкої в'язниці за принадлежність до комуністичної партії і за протидержавну агітацію в Польщі. За теж саме засуджено комуністів Вінера на 2 роки і Худого на один рік тяжкої в'язниці, а увільнено від вини карі Стржижівські і літерата Сестрашевського. На всіх обжалованих подав донос провактор Неале, що вважає себе німецьким комуністом, виманив гроші від засуджених і при помочи контррозвідки покинув Польщу.

Закрите білоруської часописи.

В Відні адміністраційні власті закрили видавництво однієї білоруської часописи "Наша Думка".

3 ПІД ШЛЯХОЦЬКОГО ЯРМА.

Березовиця вел. к. Тернополя.

Березовиця ще від перших років війни на половину спалена і знищена. Населенє з трудом відбудувало найнеобхідніші будинки. Та польські власті не вважають на те і шораз розквартирують в селі війська. Тільки що 10 липня вибрала ся з села артилерія, а вже 17 розтаборив ся тут полк уланів. А що в селі свобідних стаєн нема, то улани повіганили з хлівів селянську худобу і помістали там свої коні.

Протігом 7 літ ріжні війська перебували в нашому селі, але такого поведєня як тепер, ще ніхто не бачив. Домагають ся від населєня ліжок, подушок, перин, дають при тому словами, які годі повторити. Столярів Чубатому викинули з майстерні варстат і начине і поставили там коні. А що тим позбавили Чубатого можності заробітку, що їх се обходять? Коли Олекса Геремей, 60-літній старець, відступив уланам стайню і шопу, а відмовив ся відчинити стодолу, приготувану на збіжжє, один з уланів збив в страшний спосіб Олексу і його сина орчиком від воза і прикладом від кріса. Ніякі жалоби до команди не відносять успіхів; село живе під обухом уланського пистука і досі надармо жде освободження.

Польські пани кольтонують сідли повіти Галичини, Волині і Холмщини.

Львів, 24. липня (почтою). — Транспорти кольтоністів Мазурів і здемобілізованих польських жовірів до Східної Галичини з кожним днем збільшують ся.

В останніх днях переїхало через Львів на схід знова кілька поїздів польських кольтоністів. Ідуць через Броди під Рівно, Почаїв; були вагони і до околиць Берестечка.

Дня 17. липня 1921 р. переїхав поїзд наладований Мазурами, худобою, розібраними будинками і деревом до Глубички Великого (коло Тернополя), висланий в Велічки коло Кракова.

На полях Красного, пов. Золочів, росіло ся 95 польських кольтоністів. У кожного кольтоніста є кріс і набої а навіть машиновий кріс.

Польська кольтонізація в Холмщині.

В минулому році були тут розпарцєловані маєтки общарників в селах: Василів, Сушич, Новосілки, Ласків, частини в Потуржині. Набули землю кольтоністи Мазури з під Кракова. Українцям відмовлено в набуванню землі тому тільки, що вони "Русині-православні". Українське населенє, яке з давен давна живе в сьому терені, страшно обурене такою кривдою на приїзжих Мазурів-кольтоністів.

Кривавий страйк в Лодзі.

З Лодзі доносять про нові сутички страйкуючих робітників з поліцією. Є значне число ранених по обох сторонах, а один робітник убитий.

3 ВОЛИНИ.

Масові арештована.

До "Вперед" доносять з ріжних міст Волині про масові арештованія Українців. Арештованих вивозять десь до концентраційних таборів чн тюрем. — Причина арештованнє невідома.

Арешти та інтерновані.

На Волині панує тепер якась нечуванна ніде пошесть — і то в широких розмірах — арешти та пакованія за решітку України. Вишукують інтелігентів та не горять навіть анальфабетами. Запакують людину, й не найшовши провини, випустять... А там через деякий час знову посядуть. Не без того, щоб нещасливі Волиняги та не користали і з амністії. Ось заарештований сьмого року вдруге кооператор Кіт, а села Голуби, на Ковельщині, теж попав під "амністію", се значить, присуджено його на інтернованє. Заміна в'язниці на інтернованє в'язні вважають за амністію, бо умови перебування у в'язницях Волині просто жахливі.

Замикають "Просвіту".

Дня 22. липня с. р., в наслідок розпорядку ковельського старости з дня 5. липня с. р., завішено діяльність філії ковельської "Просвіти" в Матіїві.

Піпста панського поспіаки.

Село Велицьк на Ковельщині до тла зруйновано; навіть з великого панського салу та мурованих палат не лишило ся ні сліду. Та замовк гуркіт армат і люди почали вертати ся на свої роки, згарича. Хто оселив ся просто в окопі, а хто, видобувши з блідяча трохи колод т зрубувавши в панському лісі обдерту арматними стрілами сосну, в такий спосіб спроміг ся на хатину. Нарешті повертаєть ся і пан. Його управитель без усякого розбору позиває селян за крадіж ніби то панського добра: байду, жє, що хатина заїплена з дерева, видобутого з окопів. Але на тому робота панського поспіаки не скінчила ся. Недавню той поспіака, при зборі та з канчуком в руці, обїздаючи поле, натрапив на якогось бандита. Панок до того перелякавсь, що покинув навіть копя. Після того він зробив донос, що селяни дають притулок бандитови. Наслідки — одинийнять чоловік арештовано. А через те, що обидві в'язниці в Ковлі переповнені, їх впохвано до заргатованого льоху — подавала в бувший, за часів царату, державній скарбниці, де колись переховувало ся золото. І тут в неможливих, нездорових умовах нещасні люди ще живим месяць гешали без слідства, без прданя навіть причин обвинувачєня: бо ніхто з сим не поспіає.

В славній варшавській тюрмі Х. павільон сидить вже 2 роки польський артилерист Іван Магнусевські, обжалований о пропаганду в армії. Хоч два роки вже ув'язнений, досі не є унічено проти него слідства.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти".

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!!

Вже вийшла з друку і продаєть ся надзвичайно цікава книжка з під пера т. Е. Гуцайла п. н.:

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСИМОСТІ.

Книжка має 125 сторінок друку, висхідного формату і коштує лише 35 центів.

Замовленія слати до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
WINNIPEG, MAN.

НОВИНКИ.

Привіт Всеукр. Центр. Вик. Комітету В. Короленкові.

МОСКВА, 4. серпня ("Роста"). — Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет вислав звітному письменникови Володимирови Короленкові привіт з нагоди його 68-літніх уродин.

В письмі, в якому Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет висказує старшому письменникові подяку за його поспіву в проповіданню людського братерства і поборованню расового упередження і ненависти, говорить ся:

"З ваших творів українське робітництво і селянство пізнало міжнародне братерство робітників".

Володимир Короленко, який тепер проживає на хуторі в Полтавщині, був іменованим недавно почетним головою Всерос. Комітету Помочи Голодующим, який є зорганізований з різних елементів, а який має на цілі нести поміч голодующим населенню в навісних посухою околицях.

Відповідь В. Короленка.

МОСКВА, 7. серпня ("Роста"). — Старший письменник Володимир Короленко, відповідаючи на телеграму, якою повідомлено йому про іменування його почетним головою Всерос. Комітету Помочи Голодующим, заявляє:

"Я слабкий і хорий і в мене недостатє сили до сповнення цієї задачі, але я дуже вдячний товаришам, що згадали про мене в часі небувалої нещастя. Я зроблю все, що лише буде в моїй силі".

Недуга Короленка.

З Риги наслідні вісти, що в Полтаві лежить тяжко хорий відомий письменник Володимир Короленко.

Каже, щоби признати совітське правительство.

РИГА, 9. серпня. — Американець Емерсон Дженігс, президент "Лігав Машин Ко", був в Петрограді і Москві через сім місяців і висловив слідуюче враженне перед американським кореспондентом:

"Я думаю, що наша (американська) політика відносно Росії є ошибочною. Ми опираємося на тім, що совітське правительтво над уладком. Однак я був в Росії і переконався, що совітське правительтво є одним з найтруквійших правительств на світі. Совітське правительтво не буде повале. Факт, що в декотрих околицях Росії є голод абсолютноно не правде, на те, що совітське правительтво буде повалене. Я попіраю справу несена поміч Росії і кажу, що мусимо почислити ся з фактом без огляду на те, чи ми будемо робити що або ні, совітське правительтво вдержит ся при власті. Найліпшим кроком для наших власних інтересів буде те, коли ми погодимо ся з фактом і при знаємо совітське правительтво як дійсне і одинокє правительтво Росії."

Швеція вислає лікарську поміч Росії.

ШТОКГОЛЬМ, 6. серпня. — Шведське правительтво дало запевненне соціал-демократам, що лікарська поміч буде вислана до Совітської Росії негайно.

Г. Брантінг, провідник соціал-демократів, представив шведському правительству колючість безпробовної помочи для голодующего населення в Совітській Росії. Правительтво дало прихильну відповідь, заявляючи, що вислає средств помочи до Совітської Росії негайно розпочнуть ся.

Переслідуванне Німців в Чехословаччині.

ВІДЕНЬ, 5. серпня. — З Праги доносять, що чеські легіоністи прямо тероризують німецьке населенне Чехословаччині, захопучи від того пасивним становищем правительства.

Німецькі послан опустили під протестом чехословаччий парламент, заявляючи, що вони не можуть брати дальше участі в законодавній роботі, тоді як Німців трактують ся начеб вони були виняті з під закона. Чехословаччий премієр заявив сьогодні, що правительтво зарядить міри для запобіженя дальшим безпорядкам.

Боротьба німецьких робітників зі спекулянтами средств помочи.

БЕРЛІН, 11. серпня. — В місті Мемінген, в Баварії, прийшло вчера до поважних заворушень; товпа підпалакла склади купця Керлера на знак протесту проти піднесення ціни на средства помочи.

Заворушення тревали через два дні. Купців витягано силою з помешкань і воджено їх уладними міста з написом "Найбільший спекулянт в Мемінгені".

До подібних заворушень прийшло по цілій Німеччині. На масових вічах в Ельбінг, Штраальсунд, Кенігсберг і Бремені прийнято комуністичні резолюції. Комуністичний рух, який в протягу кількох останніх місяців був притих, тепер наново оживає.

З конгресу робітничої партії в Австралії.

З Сідней в Австралії доносять, що там скінчив ся прикінці червня конгрес австралійської робітничої партії.

Конгрес прийняв програму, якої основною ціллю є соціалізм. Найближчим домаганем є удержаванне банків.

Щоби недопустити до війни, яка грозить на Тихім океані, ухвалено війти в зносини з інтересованими робітничими організаціями інших країв.

На конгресі піднесено між іншим також справу безробітї. Число безробітних вносить під теперішню пору в Австралії 50.000. В звязі зі справою безробітї вислав конгрес делегацію до президента міністрів Кука з жадаанем заборони імїграції. Премієр відказав ся сповнити се домагане.

Юзівські гірники авангардою Донбасу.

ХАРКІВ. — Гірники Юзівського району становлять авангардою Донбасу в 1921 р. Їх праця в лютім і марті була героїчна, але ще більше відзначили ся вони в цвітні.

В половині цвітня показало ся, що вони при звичайній щоденній продукції не будуть в силі виповнити норми, назначеної їм на місяць цвітень та що вслїд за тим окажется ся недостача яких 500.000 пудів вугля. Щоби покрити сей недобір, рішили гірники працювати понад час через два тижні: 17 і 24. цвітня. Перший "недільник" дав 205.000 пудів, другий — 550.000 пудів вугля. В "недільниках" взяло участь 35.000 гірників. В сей спосіб юзівські гірники не лише покрили недобір, але й осягнули значну надвишку.

Праця юзівських гірників в цїлому дїні 24. цвітня показала ся величавою. Вони добули сеї недїлі стільки вугля, скільки добуваєть ся звичайно за два дні.

1 1/2 Інтернаціонал проти П. П. С.

Засіданне бюро 2 1/2 Інтернаціоналу (віденської спільноти праці), яке відбуло ся у Франкфурті в днях 8—11. липня с. р., рішило не прийняти запроси П. П. С. на XVІІІ конгрес, який має відбутися в Лодзі, дня 23. липня с. р. Крім сего на засіданню бюро прийнято ще в сїй справі отсю резолюцію:

Як найбільш рішучо конференція протестує проти переслідувань революційного робітництва в Польщі, де крім жертв комуністів, жертвами падають теж і жидівські робітники. Конференція з жалем констатує, що польські робітники остають під прапором соціал-патріотизму і шовінізму П. П. С. та не уживають свого впливу, щоби про-

тестувати ся реакції та не йдуть з помічю для соціалістів, що сидять по тюрмах. Зїзд висловлює свої найгорячіші симпатії жертвам польської реакції.

Нові гроші.

Совіт народних комісарів в Москві видав декрет про обіг нових грошових банкнотів в 1921 р. Видані вони в вартості 100, 250, 500, 1000, 5000 і 10000 рублів і звать ся "кредитні білети російської соціалістичної республіки". Старші гроші будуть ходити на рівні з новими аж до відкликаня. Фабрика монет в Петрограді почала одночасно бити нові срібні монети, що важитимуть стількиж, що давній срібний рубель. В сьому році буде пушено в обіг на 250 мільонів рублів срібної монети.

Корабельний рух на шляху Нью Йорк-Петроград.

По донесенням "Robotnik-a" се сего місяця почне ся правильний корабельний рух між Нью Йорком і Петроградом. Організацію сего руху взяли в свої руки норвежські підприємства.

Вистава чеських робітників.

В перших днях липня відкрито в Празі виставу промислу робітничих кооператив. Виставка дає вірну картину великого кооперативного руху в Чехословаччині і богатої робітничої організації. Не має майже ні одної галузи промислу, якої не витворили би робітничі кооперативи. Від харчових середків почавши, через ткацькі фабрики, меблі, скла, порцелани а скінчивши на залізничному і артистичному промислі — все се виробляють чеські робітничі кооперативи.

На виставі крім згаданих попередно експонатів, є богатий відділ кооперативної літератури, чеської і чужої, причинки до історії робітничого руху в Чехословаччині, чудові картини, рисовані робітниками. Далі є дуже точно виконані статистичні таблиці кооперативного руху, моделі нових винаходів і богато інших річей.

15.000 селян з приволжанських губерній працюють в радянських господарствах.

МОСКВА, 8. серпня ("Роста"). — З приволжанських губерній привезено на радянські господарства в петроградській губернії поверх 15.000 селян. Сі радянські господарства доставили вже для голодующих 623 тони жита.

Селяни спїшають зі збижевим податком.

МОСКВА, 8. серпня ("Роста"). — Звіти з околиць, в яких є добрий урожай, вказують, що селяни прихильно відносять ся до нових економічних заряджень совітського правительства і вповні платять призначений їм збижевий податок, щоби піддержуванем промислових центрів прийти в поміч голодующему населенню.

Розкол в професіональним русі в Румунії.

Так як політичний, так і професіональний рух соціалістичного робітництва в Румунії є розбитий. Соціалісти мають свою професіональну раду (Consiliul studiatelor muncitorești din România) а комуністи оснували свою тимчасову комісію (Comisa temporara provizorie). Між обома групами йде завзята боротьба.

Перша комуністична школа в Австралії.

СІДНЕЙ, Австралія. — За ходом Комуністичної Партії Австралії отворено тут першу комуністичну недільну школу. Управительскою школи є Аделя Пенкгорст Волш. Робітничі діти побірають правильну науку в робітничім і соціалістичнім дусі. Діти участь ся десяти соціалістичних заповіді і співають робітничі гимни Вїліяма Морріса.

Новна географічна карта Совітської Росії.

МОСКВА. — Вийшла нова географічна карта Совітської Росії з означенням границь всіх автономних республік, областей і комун.

Конференція жінок-комуністок Моравії.

ПРАГА. — В Берні на Моравії відбула ся перша конференція комуністичного жіноцтва Моравії. В конференції взяло участь 70 делегаток і 20 осіб в характері гостей. Кон-

ференція прийняла резолюцію, в якій домагаєть ся безпробовної злуки комуністичних фракцій і партій Чехословаччини в одну партію, приверненню політичних і економічних зносин зі Совітською Росією і освободженню політичних в'язнів.

Тайний польсько-французький договір.

На основі неофіційного донесення, має існувати тайний військовий договір між Францією і Польщею. Польща малаби удержувати постійно 600.000 війська, а Франція докладала би до його удержуваня і золотого франка на особу. За прихильне Польщі вирішенє в справі Горішнього Шлеську, Польща мала би уділити Франції концесії в Рибніку Пшніні, а також відступила би Франції 40 % закладових німецьких капіталів в копальнях.

Цілий загаль совітської республіки спїшають на поміч голодующим.

МОСКВА, 8. серпня ("Роста"). — Звіти зі всіх сторін краю доносять, що всі класи населення беруть живу участь в ратуноківій акції в користь голодующих.

Петроградський відділ все-російського лікарського союзу списує добровольців до боротьби проти пошестий.

Хліборобські кооперативи в големській губернії наложили на себе добровольно окремий податок в користь голодующих селян над Волгою.

У вятській губернії селяни зорганізували захоронки для дітей з приволжанських губерній.

Подібні вісти про ратуноківі зарядженя надходять з найдальших закутин краю.

ПОШУКУЮ свою сестру Юлюку, по родинках Юрківська, а по чоловікови Кричківська, походить з села Текляка, пов. Гусятин. З краю виїхала до свого чоловіка до Аргентини, а тепер має перебувати в Буковині. Хто би про них знав або повідомив мене де вона находить ся, той дістане \$5.00 нагороди.

Сестро згодося сї Родичів в старім краю хочуть почити про тебе. Прошу писати на адресу: P. Jurkowski P. O. Box 248 Drumheller, Alta (70)

ПОШУКУЮ Івану Яремку (Тодорія) і Василя Молдована (Николаїв), з села Брідок, повіт Заставна, Буковина. Хто би про них знав або вин самі прошу написати до: W. Jaremsko 217 Roxboro Rd. Calgary, Alta. (68)

ПОШУКУЮ товариша Івана Мельника, з села Берлат, повіт Кагул. В р. 1920 перебував в Селівці, Онт. Хто з товаришів знав би його адресу або він сам хай напише до мене, бо маю для него дуже важну справу. Fred Muzeechen Kamsack, Sask. (68)

ПОШУКУЮ товариша Матвія Шняку. Попередно перебував в Рочестер, Мінн., а тепер мабуть в Канаїа, Огаїо. Хто би з товаришів знав про него або він сам хай згодосять ся на адресу: Mike Gaeh Box 452 Willmar, Minn. (68)

ПРОПАЛА КОРОВА червоної масти, з білими латками. Має роги. На ший малі дзвіночки. Пропала дня 26. липня з Бірлас Гіз. Хто би повідав мене де вона є, той дістане 5 дол. нагороди. Моя адреса: Ivan Worobec Birds Hill, Man. (68)

ДЕ є моя сестра Василіна Гиріа, з села Окно, повіт Заставна, Буковина. Тому рік як приїхала до Канади. Має перебувати в Монреалі. Хто би знав її адресу прошу написати до: Maria Schur White River, Ont. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ПОШУКУЮ свого брата Теодора Майланюка, з села Ботушівщині, Буковина. Має перебувати в Веланд, Онт. Хто би про него знав, або він сам хай згодосять ся на слідуючу адресу: Ця Майланюк, 2121 Brother St. Regina, Sask. (68)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі за своєю земляком Зоською Петрик, з села Угріне, повіт Черхів, Галичина. Хто би знав де вона перебуває або вона сама хай напише на слідуючу адресу: P. Stashynski 14 Gorge, St. Sault Ste. Marie, Ont. (68)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанюка, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай згодосять ся на адресу: J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вістий" слідуючі книжки:
Короткий виклад політичної економії \$2.50
Шляхом Життя (поезії) 1.50
Азбука комунізму 1.25
Початки родини 1.00
Держава і революція 1.00
Без язика .70
Пролетарська революція і ренегат Кавцький .65
Фікція Нації і національної незалежності .35
Робітничий співаник .35
Цар голод .35
В кігтях розпусти (драма) .35
Програма комуністів большевїків .30
Основи соціалізму .25
Як повстала наша земля і який буде її кінець .25
Боги .25
Базар (драма) .25
Фабричні розмови про економію .25
К. Маркс і Ф. Енгельс про диктатуру пролетаріату .20
Земля обітована .20
Марксизм і Дарвінізм .20
Розбитіє кайдани .15
Понятє і цілі соціалізму .15
Економічні основи американської демократії .15
Науковий і утопійний соціалізм .15
Про походженне людини .15
Як фермер може дістати весь плід своєї праці .15
Розмова про фізику .15
Промова на суді Ф. Адлера .15
Двогоний .15
Основи засади комунізму .15
Як Галичан втягнули в контрреволюцію .10
Що таке радянська власть і як вона будеть ся .10
Провідники революційного руху на Україні .10
Париська Комуна .10
Добробит і інші оповіданя .10
Страйкер (драматичний образ) .10
На чім бої справедливості .05
Диктатура пролетаріату .05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть .05
Національне питанє .05
Церква і радянська власть .05
Конституція Радянської України .05
Межи людиною та машиною .05

Замовленя разом з грїшми посилайте на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
CORNER PRITCHARD AND MCGREGOR STS.
Winnipeg, Manitoba.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинокю українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік.

Передплату шїть на адресу: IWAN PASITSCHNYK, Theresienstrasse 65, WIEN XVIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокє число.

"МОЛОТ"

414 E. 9th ST. NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

Повідомляємо наших теперішніх передплатників, будучих передплатників і чита- чів, що передплата на "Укр. Щод. Вісти" з днем 1-го серпня, 1921 р. є знижена.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ І В КАНАДІ:

Table with 2 columns: Subscription duration and Price.
На рік \$7.00
На 6 місяців 3.75
На 3 місяці 2.00
До Європи на рік 10.00

"Українські Щоденні Вісти" — се одинокє робітничє часописє в Злучених Держа- вах, яка оборонєє інтереси українських робітників на еміграції перед нападами у- країнських чорносотенців і шахраїв, котрі знаходять ся в Америці і Європі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і жите робітників по всіх кутках світа.

Кожний укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Щод. Вісти".

Шїть передплату на понизшу адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS

502 EAST 11th ST. NEW YORK, N. Y.